

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/76/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724010628
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6724010628.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica, na verejnom zasadnutí dňa 10. septembra 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, prečin sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 27. júna 2025, sp. zn. 1T/42/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného

- z pokračovacie zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 29.08.2024 v presne nezistenom čase maloletú A., nar. XX.XX.XXXX, ako otčím maloletej, nahovoril na užitie marihuany tým spôsobom, že maloletá ju dvakrát vdýchla cez upravenú plechovku (tzv. bongo) a následne v šatni pre robotníkov v C., v areáli spoločnosti D., E., kde maloletá išla po vodu, jej prišlo nevoľno a sadla si na stoličku, pričom sa prebrala na to, že bola premiestnená do druhej miestnosti – šatne, sediac na stole do pol tela vyzlečená, pričom mala vyzlečené kraťasy a nohavičky, a obvinený jej lízal pošvu, kde mu ihneď odtlačila hlavu a povedala mu, aby prestal, aby to nerobil, čo však neuposlúchol, postavil sa a vnikol do jej pošvy násilne svojím penisom, načo maloletá pocítila bolesť a odsúvala sa od páchatel'a po stole ďalej a slovné mu povedala, aby prestal, načo prestal bez toho, aby ejakuloval, išiel sa osprchovať a maloletá sa obliekla, čím svojím konaním zneužil jej bezbranosť v stave nevoľnosti po užití marihuany a donútil ju k súložiu aj napriek vyslovenému nesúhlasu zo strany maloletej poškodenej, pričom jej nespôsobil gynekologické zranenia,

obvinený ako otčím maloletej A., nar. XX.XX.XXXX, v presne neurčenom čase v noci zo dňa 29.08.2024 na deň 30.08.2024, v izbe domu nachádzajúcom sa v areáli spoločnosti D., E., F. C., F. opäť bezbranosť maloletej po tom, ako si ľahla do postele a zaspala, obvinený ju začal v čase okolo 23.30 hod. hladiť po bokoch, stehnách a prsiach, na čo sa zobudila a žiadala, aby prestal, inak pôjde domov, čo uposlúchol a prestal, načo opäť zaspala, a následne ju v spánku v čase po polnoci premiestnil z postele k sebe na zem, kde ju vyzliekol, priľahol ju a ešte počas spánku vnikol svojím penisom do jej pošvy, na čo sa maloletá zobudila, na sebe nemala oblečené pyžamové kraťasy, v ktorých zaspala, začala sa pod ním metať a žiadala ho, aby prestal, na čo do nej vošiel svojím penisom ešte asi štyrikrát, pričom prestal, z dôvodu, že maloletá sa sťažovala na bolesť a pri vychádzaní z nej medzi jej nohami zbadal krv, načo sa jej opýtal, či má menštruáciu, maloletá odpovedala, že nie, pričom prestal bez toho, aby ejakuloval, a maloletá si obliekla kraťasy pohodnené na posteli a opäť si ľahla spať na posteľ, kedy sa v čase okolo

07.30 hod. zobudila na to, že sa jej obvinený znovu dotýka rukami, hladí ju a bozkáva od nôh, až po stehná a prechádzal perami po jej pokožke, kde ho rukou odtláčila, aby vstala, na čo sa jej opýtal, či ju môže vylízať, kde po jej odpovedi, že nie, vytiahol svoj penis a začal sa sám uspokojovať – masturbovať s jej nohavičkami, na čo maloletá vyšla z izby von a pri návrate videla, že ejakuloval do jej nohavičiek, ktoré držal v ruke, čo ju znechutilo, zbalila sa a išla domov, pričom jej nespôsobil gynekologické zranenia,

- z prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 30.08.2024 v podvečer v presne nezistených hodinách v meste C. G. schodoch H. C. po tom, ako sedeli spolu na schodoch, maloletá A., nar. XX.XX.XXXX a obvinený ako otčím maloletej, ktorého volá a považuje za svojho otca, ktorý ju vychovával od veku 3,5 roka po dobu 11 rokov, obvinený zneužil svoje uznané postavenie otčima, ktoré vyplývalo z jeho autority a vplyvu na maloletú a iným spôsobom ju sexuálne zneužil a to tak, že ju chytil za jednu nohu a strčil jej prsty do pošvy, na čo maloletá pocítila nepríjemnú bolesť, odstrčila ho a povedala mu slovne, aby prestal, že si to nepraje, prudko sa postavila a následne odišla, pričom jej nespôsobil gynekologické zranenia,

- z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 17.08.2024 v čase o 17.32 hod. v meste C., G. parkovisku pred budovou H. C., G. adrese I. C. XXX, po slovnej hádke fyzicky napadol B. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, a to takým spôsobom, že ju najskôr chytil obidvoma rukami okolo krku, mykal s ňou, následne sa jej podarilo vytrhnúť zo zovretia obvineného a z parkoviska prebehla asi 3 metre pred schody vedúce do objektu, kde ju dobehol, a tam ju najmenej dvakrát uderil do oblasti tvárovej časti hlavy a potom ju najmenej jedenkrát kopol do oblasti hlavy, kde bola v predklone, v dôsledku čoho takto uvedeným konaním B. J. spôsobil podľa znaleckého posudku č. 91/2024 J. D. K., E.. J. J., a to zlomeninu nosovej kosti bez posunu úlomkov s obmedzením poškodenej v obvyklom spôsobe života, ktorú znalec stanovil na dobu 10 od úrazu a s primeranou dobou práceneschopnosti pri tomto type a druhu zranenia 10 dní od úrazu, pričom uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol za obdobné konanie, a to za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 20.01.2024, keď sa hrubo správal voči osobe A. L., právoplatne postihnutý dňa 20.01.2024 v blokovanom konaní pokutou vo výške 10 €, číslo pokutového bloku A22 00156901 Obvodným oddelením PZ Levice.

Za to mu bol uložený podľa § 199 ods. 2 Trestného zákona § 38 ods. 2, § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., H. C. I. C. XXX z titulu bolestného vo výške 572,- €.

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch o vine a o treste podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré následne odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 17. júla 2025. Úvodom popísal výrok napadnutého rozsudku s tým, že má za to, že sa súd pri vydávaní rozsudku nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

K veci ďalej uviedol, že k skutku č. 4 sa na hlavnom pojednávaní priznal a tento žiadnym spôsobom nerozporuje. Celé jeho odvolanie v ďalšej časti smeruje len voči výrokom týkajúcich sa skutku č. 1 až 3. Nakoľko však odsudzujúci rozsudok, ako aj výrok o treste nie je možné oddeliť, odvolanie musí smerovať voči celému rozsudku ako celku.

Obžalovaný namieta vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav s tým, že súd odsudzujúci rozsudok založil na jednom priamom dôkaze a tým je výpoveď poškodenej vo veci A. E.. Okresný súd síce na

strane č. 23 argumentuje, že trestné činy podobného charakteru sa vo väčšine prípadov odohrávajú bez svedkov a sú založené prakticky na jedinom dôkaze, ktorým je často práve výpoveď poškodenej. Ak by súd neodsúdil takéto trestné činy pri absencii ďalších priamych dôkazov, údajne by bola takéto trestná činnosť prakticky nepostihnuteľná. Túto premisu však súd nemôže preberať mechanicky a nekriticky. Súd vo svojom odôvodnení ďalej tvrdí, že výpoveď poškodenej je konzistentná od začiatku konania a že súd nemal dôvod jej obsahu neuveriť. Toto tvrdenie okresného súdu však ani nemôže byť vzdialenejšie od reality vykonaného dokazovania. Výpoveď poškodenej prakticky spochybňuje každý jeden vykonaný dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní, a to krivá výpoveď poškodenej v tomto konaní alternatívne v trestnom konaní vedenom pod ČVS: OPR-242/1-VYS-ZV-2023 rovnako smerujúca voči obžalovanému, rozpory medzi výpoveďou poškodenej pri výsluchu podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 31.08.2024 a výpoveďou poškodenej zo dňa 02.09.2024, rozpory medzi výpoveďou poškodenej pri vyšetrovaní znalcom a výpoveďou poškodenej zo dňa 02.09.2024, rozpory medzi výpoveďou poškodenej podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 31.08.2024 a výpoveďou poškodenej zo dňa 02.09.2024 s výpoveďou svedka – sestry poškodenej M. B., závery znaleckých posudkov psychiatričky A. N. O., ZP 41/2024 a psychologičky P. Q. J. č. 17/2024 z ktorých vyplýva, že poškodená trpí poruchami správania sa, ktoré sa prejavujú klamstvami a manipulatívnym správaním. Tieto posudky boli vypracované v trestnej veci vedenej pod ČVS: OPR-242/1-VYS-ZV-2023, záver znaleckého posudku č. 45/24 z odvetvia psychológie P. A. O., ktorá konštatuje, že kontext situácii nebol taký, ako popisuje poškodená a tento pravdepodobne účelovo poškodená zmenila, poškodená má tendenciu nahrádzať realitu fantáziou, výpoveď matky poškodenej B. J. zo dňa 12.02.2025, ktorá na hlavnom pojednávaní po zložení prísahy uviedla, že má vedomosť, že poškodená vplývala na sestru M., ako vypovedať v tejto TV, pritom jej mala M. B. uviesť, že to čo sa kladie obžalovanému za vinu, nie je pravda a styk bol dobrovoľný, výsluchy štyroch vychovávateľiek poškodenej z R. C., P. tieto sa zhodli na tom, že poškodená už mala v minulosti tendencie si vymýšľať skutočnosti a manipulovať ľuďmi, lekárska správa G. S. F. J. J. dňa 31.08.2024 ohľadom zdravotného stavu poškodenej A. E., z ktorej nevyplýva žiadne zranenie v oblasti pohlavných orgánov poškodenej, dokonca zo strany príslušného lekára nebolo možné ani posúdiť či v posledných 48 hodinách došlo u poškodenej A. E. k pohlavnému styku, tento lekár tiež nezachytil do predmetnej lekárskej správy žiadne poranenia alebo stopy po poraneniach vplyvom násillia voči fyzickej integrite poškodenej.

Vo vyššie uvedenej súvislosti obžalovaný poukázal na právnu vetu z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 25.11.2010, sp. zn. 5 To 20/2010: „Nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Zdôraznil, že obžalovanému v prípade uznania viny hrozí pomerne vysoký trest odňatia slobody. Preto je nevyhnutné, aby jeho vina bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.“ V kontexte vyššie uvedeného obžalovaný poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/47/2018, z ktorého odôvodnenia vyplýva: „Súd konštatuje, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodenej (svedka) ako jediný priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. Pokiaľ ide o ustálené právne kvalifikácie skutkov, treba uviesť aj tú skutočnosť, že prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí osoba, ktorá sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inom ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Ak aj došlo zo strany obžalovaných k určitým sporom s poškodenými, treba konštatovať jednak základnú skutočnosť, že ani jeden z poškodených neriešil ihneď po skutku oznámenie konania obžalovaných na políciu. Stalo sa tak až po uplynutí dlhšej doby, čo tiež spochybňuje výpovede poškodených a ich silu obavy z prípadných vyhrážok obžalovaných. Odvolací súd po preskúmaní dôkaznej situácie dospel k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané konanie obžalovaných tak, ako to kladie za vinu obžaloba. V tomto smere poukazuje na to, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď vierohodnosť jediného priameho svedka je pochybná (R NS č. 14/1964). Pre záver o hodnovernosti svedeckej výpovede nestačí, že svedok zotráva na svojej výpovedi a že obsah svojej predchádzajúcej výpovede potvrdil aj po konfrontácii s obvineným a po opätovnom poučení o

povinnostiach svedka a následkoch krivej výpovede. Súd musí skúmať, či výpoveď svedka je logická, či sa svedok prípadne aj v okolnostiach menej podstatných neodchyľuje od svojej predchádzajúcej výpovede (R NS č. 30/1966-I). Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o púhu pravdepodobnosť. Tam kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia (R NS č. 46/1963). Aj keď bol obžalovaný dôvodne podozrivý, že sa dopustil zažalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne, a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, treba obžalovaného oslobodiť spod obžaloby (R NS č. 14/1964).“

K dôkazom svedčiacim o nevine obžalovaného poukázal na trestné konanie vedené v minulosti pod ČVS: OPR-242/1-VYS-ZV-2023, ktoré bolo zastavené. V tomto konaní poškodená najprv tvrdila, že obžalovaný ju mal sexuálne obťažovať už v minulosti, a to tým, že jej mal spraviť na nohe cucflek. Modus operandi je až nápadne podobný modusom operandi v tejto veci. Poškodená mala počas toho, ako jej tento cucflek urobil spať a nič si neuvedomovať (rovnako ako bola pri skutku č. 1 v tejto veci bezvládna po použití marihuany a rovnako ako mala spať počas páchania údajného skutku 2 v tejto veci). Je až neuveriteľné, ako môže niekto prespať to, že sa jej niekto ústami prisaje na nohu a spraviť jej tam cucflek počas bežných denných hodín. V neskoršej výpovedi pred OČTK sa poškodená vyjadrila tak, že toto tvrdenie nebola pravda a že si to celé vymyslela, lebo sa chcela dostať preč z domu od svojej matky. Pri výsluchu zo dňa 02.09.2024 vykonaného v tejto veci poškodená uviedla opäť, že jej mal tento cucflek spraviť obžalovaný, čo samozrejme obžalovaný popiera. S poukazom na uvedené je zrejmé, že poškodená buď krivo vypovedala pred vyšetrovateľom na výsluchu vo veci vedenej pod ČVS: OPR-242/1-VYS-ZV-2023, alebo pred vyšetrovateľom na výsluchu v tejto veci, nakoľko pravdivá môže byť len jedna verzia skutku. Konajúci súd tak mal jasne preukázané, že poškodená v minulosti alebo v súčasnosti dokázala krivo vypovedať pred OČTK, meniť svoje výpovede podľa aktuálnej situácie a klamať. S touto skutočnosťou sa okresný súd vo svojom odôvodnení žiadnym spôsobom nevyporiadal a neposkytol žiadny podklad k tomu, akými úvahami sa súd uberal, keď túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní nezohľadnil. Naopak súd v rozpore s touto skutočnosťou vyhodnotil výpoveď poškodenej za tak dôveryhodný priamy dôkaz, o ktorý je možné oprieť výrok o vine obžalovaného.

Ďalej obžalovaný poukázal na rozpory medzi výpoveďou poškodenej pri výsluchu podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 31.08.2024 a výpoveďou poškodenej zo dňa 02.09.2024, kedy poškodená vo svojej skoršej výpovedi, ktorá bola vykonaná bezprostrednejšie po skutku úplne vynechala údajný skutok č. 1 a skutok č. 3. O týchto skutkoch nie je v prvej výpovedi absolútne žiadna zmienka. Rovnako tak poškodená pri výsluchu podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 31.08.2024 uvádza na strane č. 4, že jej nohavičky, do ktorých si mal obžalovaný utrieť semeno a tak veľmi ju znechucovali ostali u obžalovaného spolu s pyžamom a poškodená mala bez týchto odísť spolu s M. domov. Naopak vo výpovedi poškodenej zo dňa 02.09.2024 táto na strane č. 10 uvádza, že našla práve tieto nohavičky v taške, keď sa vybaľovala u mamy doma a že ich bola obžalovanému zaniest' späť. Je neuveriteľné, ako si môže niekoľko dní po skutku poškodená pliesť, či nohavičky od semena obžalovaného, ktoré sa jej tak hnusili nechala u obžalovaného doma (v budove D.), alebo ich našla doma u matky a bola mu ich následne zaniest'. S touto skutočnosťou sa okresný súd vo svojom odôvodnení žiadnym spôsobom nevyporiadal a neposkytol žiadny podklad k tomu, akými úvahami sa súd uberal, keď túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní nezohľadnil. Naopak súd v rozpore s touto skutočnosťou vyhodnotil výpoveď poškodenej za tak dôveryhodný priamy dôkaz, o ktorý je možné oprieť výrok o vine obžalovaného.

Ďalej obžalovaný poukázal aj na rozpory medzi výpoveďou poškodenej pri výsluchu podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 31.08.2024, výpoveďou poškodenej zo dňa 02.09.2024 a vlastnej spontánnej výpovedi pred súdnym J. P. A. O.. N. sa o vlastné vyšetrenie psychologičky P. A. O., ktorá je opísaná v znaleckom posudku č. 45/2024, kde na strane č. 82-84 poškodená psychologičke uvádza, že skutok č. 1 mal byť len orálny sexuálny styk, lebo obžalovaný sa údajne nevedel do poškodenej trafiť, pričom poškodená vo svojej výpovedi pred OČTK dňa 02.09.2024 na strane č. 7 explicitne uviedla, že mali okrem orálneho sexu aj vaginálny sex („položil ma stôl, začal ma lízať, ja som sa proste odťahovala, potom ho dal do mňa, tam som sa zasa odťahovala“). Nedôveryhodnosť výpovede poškodenej už len zvyrazňuje, že tá istá poškodená vo svojej výpovedi podľa § 196 ods. 2 TP, tento orálny, resp. vaginálny styk vyšetrovateľovi vôbec neuviedla. S touto skutočnosťou sa okresný súd vo svojom odôvodnení

žiadnym spôsobom nevyporiadal a neposkytol žiadny podklad k tomu, akými úvahami sa súd uberal, keď túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní nezohľadnil. Naopak súd v rozpore s touto skutočnosťou vyhodnotil výpoveď poškodenej za tak dôveryhodný priamy dôkaz, o ktorý je možné oprieť výrok o vine obžalovaného.

Taktiež obžalovaný ďalej poukázal na nasledovné rozpory. Strana č. 7 výsluchu poškodenej zo dňa 02.09.2024, štvrtá veta: Poškodená tvrdí, že pri tej udalosti v šatni tam sestra plakala celý čas, čo mal. svedkyňa M. vo svojej výpovedi vôbec nepotvrdila. V úvode výpovede poškodenej táto najprv tvrdí, že nebola pri zmysloch a nevedela ani rozprávať a potom o pár viet ďalej tvrdí, že povedala obžalovanému, že to proste nechce, tak už zrazu poškodená vedela rozprávať. Zároveň je nepredstaviteľné, ak bola poškodená pod vplyvom omamnej látky takým spôsobom, že o sebe ani nevedela a nebola sa schopná brániť, ako mohla pri skutku 1 sedieť na stole v šatni, nakoľko vychádzajúc z predpokladu, že ak je niekto takto bezvládný, nedokáže sedieť aktívne vzpriamene, ale zrejme bude skôr ležať. Poškodená ďalej vo svojej výpovedi zo dňa 02.09.2024 tvrdila, že sestra (M.) J. plakať, že chce ísť domov, na žiadosť poškodenej a táto jej údajne mala povedať „tak povedz ocovi, že pôjdeme domov“. Túto verziu výpovedí mal. svedka M. nepotvrdila. Na strane č. 16 výpovede poškodenej zo dňa 02.09.2024 táto tvrdí, že M. videla otca nahého, keď sa už ona obliekala. M. nič také vo výpovedi nepotvrdila. Následne poškodená tvrdila, že M. povedala, čo sa stalo v šatni a že keď ona to nepovie mame, tak má tak spraviť M.. Toto tvrdenie mal. svedkyňa M. explicitne poprela vo svojej výpovedi. Na strane č. 23 výpovede poškodenej zo dňa 02.09.2024 táto uvádza, že mal. svedkyňa M. bola počas skutku č. 2 hore a nespala, že na ňu „dávala pozor“. Toto tvrdenie M. vôbec nepotvrdila. Nelogický sa zároveň javí aj postup poškodenej, kedy sa táto po aplikácii marihuany ocitla v bezvládnom stave a údajne zažila nedobrovoľný pohlavný styk v šatni (skutok č. 1). Následne aj napriek takejto údajnej traumatizujúcej udalosti si poškodená dobrovoľne pofajčí marihuanu s obžalovaným opätovne a opakovane sa tak uvedie do údajného stavu bezmocnosti. Treba pripomenúť, že poškodená už mala s používaním omamných a psychotropných látok skúsenosti v minulosti a teda nemožno tvrdiť, že nemohla vedieť, aké účinky na jej psychiku tieto budú mať. Rovnako treba prihliadať na to, že poškodená už mala v minulosti sexuálne skúsenosti. S týmito skutočnosťami sa okresný súd vo svojom odôvodnení žiadnym spôsobom nevyporiadal, resp. tieto rozpory bagatelizoval, na malé rozpory, ktoré však ako celok výpovedí poškodenej neznedôveryhodňujú, čo je mimoriadne závažná úvaha súdu. Ak jediný priamy svedok, ktorým je poškodená vo veci uvedie, že existuje ďalší priamy svedok, ktorý údajne celý skutok videl a bol pri tomto prítomný a následne to tento svedok nepotvrdí, môže byť takáto výpoveď poškodenej považovaná za dôveryhodnú? Podľa názoru okresného súdu áno, podľa názoru obžalovaného nie.

Týmto chce obžalovaný komplexne poukázať na skutočnosť, že poškodenú žiadal opakovane vypočuť a nesúhlasil s čítaním jej výpovede na hlavnom pojednávaní. Má za to, že poškodenú bolo potrebné konfrontovať so všetkými vyššie uvedenými rozpormi v jej výpovediach a vypočuť si jej zdôvodnenie týchto rozporov. Prostredníctvom obhajcu obžalovaný žiadal poškodenú vypočuť v prípravnom konaní a to návrhom na vykonanie dôkazu zo dňa 11.12.2024 a zároveň aj na hlavnom pojednávaní v zaslaní vyjadrenia obžalovaného a návrh na vykonanie dôkazov v zmysle § 240 ods. 3 a nasl. zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku zo dňa 31.12.2024. Na vykonaní tohto dôkazu obžalovaný trval počas celého hlavného pojednávania, nakoľko obžalovaný a ani jeho obhajca nemali nikdy možnosť klásť poškodenej otázku, čím bola porušená zásada kontradiktórnosti trestného konania. Obžalovaný sa ohradzuje voči tvrdeniu samosudcu, že obhajoba v prípravnom konaní netrvala na opätovnom výsluchu poškodenej. Podľa úradného záznamu zo dňa 24.09.2024 je zrejme, že obhajca sa vyjadril, že toho času netrval na výpovedi maloletej poškodenej, pričom návrh na jej výsluch obhajoba prehodnotí po výsledkoch znaleckého skúmania. Práve po doručení týchto znaleckých posudkov obhajobe, obhajca písomným podaním zo dňa 11.12.2024 doručil vyšetrovateľovi do prípravného konania návrh na vykonanie dôkazu zo dňa 11.12.2024, ktorého obsahom bol návrh na opakované vypočutie poškodenej. Na tomto návrhu obhajoba trvala aj pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, pričom tento návrh na vykonanie dokazovania bol zo strany vyšetrovateľa zamietnutý v zápisnici o preštudovaní vyšetrovacieho spisu spísanej dňa 17.12.2024. S poukazom na uvedené je toto tvrdenie okresného súdu nepravdivé a zavádzajúce. Vyšetrovateľ v prípravnom konaní a neskôr aj samosudca v konaní pred súdom vykonanie tohto dôkazu zamietol a to s poukazom na závery znaleckého posudku č. 99/2024, ktorý vypracoval A. N. C., znalec z odvetvia psychiatrie, ktorý neodporučil s poškodenou vykonávať ďalšie procesné úkony. Obžalovaný však opakovane počas celého trestného konania poukazoval na opačný názor znalca z odvetvia psychológie P. A. O., C. na otázku č. 9 odpovedá, že aktuálnym vyšetrením poškodenej neboli zistené dôvody nemožnosti vykonať ďalšie procesné úkony s poškodenou

v trestnej veci. Oba závery znalcov z odvetvia psychiatrie a psychológie majú odporúčací charakter a práve súd musí vyhodnotiť a náležite odôvodniť, prečo sa priklonil práve k jednému záveru znalca a k druhému nie, obzvlášť v prípade, ak obžalovaný a ani jeho obhajca nemali počas celého trestného konania jedinú príležitosť klásť poškodenej otázku, obzvlášť v konaní, kde sa vyskytlo takéto významné množstvo rozporov vo výpovediach poškodenej. Odpovede na tieto otázky v odôvodnení rozsudku však obžalovaný nenachádza.

K dôkazom svedčiacim o nevine obžalovaného ďalej obžalovaný uviedol, že vo vyšetrovacom spise, ktorý bol pripojený aj k obžalobe a čítaný na hlavnom pojednávaní sa nachádza uznesenie OR PZ OKP Zvolen zo dňa 10.08.2024, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie vedené pod ČVS: ORP-242/1-VYS-ZV-2023 pre podozrenie zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný údajne dopustiť voči poškodenej A. E.. V rámci tohto trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok znalkyne z odvetvia P. A. N. O. T. 41/2024 (teda možno hovoriť o aktuálnom znaleckom posudku týkajúcom sa poškodenej A. E.) z ktorého záveru vyplýva, že táto u nej zistila disharmonicky sa vyvíjajúcu osobnosť a depresívnu poruchu správania, ktorá sa prejavuje rôznymi poruchami správania u poškodenej, napr. klamstvami, manipulatívnym správaním, sebapoškodzovaním a pod. Ďalej bol tiež ohľadom osoby poškodenej A. E. F. aj znalecký posudok č. 17/2024 znalkyňou z odvetvia psychológia M. P. A. Q., P. (taktiež možno hovoriť o aktuálnom znaleckom posudku týkajúcom sa poškodenej A. E.), ktorá konštatovala, že poškodená má sklony ku klamstvu, k skresľovaniu výpovedí.

K dôkazom svedčiacim o nevine obžalovaného poukázal obžalovaný ďalej na skutočnosť, že znalec P. A. O. O. pribratá do trestného konania za účelom zistenia, či sa výpoveď poškodenej zakladá na pravde. Znaleckým skúmaním bolo v konaní potrebné skúmať hodnovernosť výpovede A. E.. Znalkyňa v odpovedi na otázku č. 2 uvádza: „Udalosti, ktoré poškodená popísala mohla prežiť, ale vzhľadom na jej následné správanie a aktuálne nezistené príznaky, ktoré by svedčili o priznaní traumy, a skôr pozitívne prežívanie a hodnotenie sexuálnej oblasti, sa javí, že kontext situácií nebol taký, ako popisuje, a tento pravdepodobne účelovo zmenila v súlade s nejakým svojim záujmom.(...)“. Ďalej znalkyňa v odpovedi na otázku č. 6 okrem iného uvádza: „V takýchto situáciách má tendenciu nahrádzať realitu fantáziou, emócie majú značný vplyv na jej myslenie. Tieto situácie nemusia vyhodnocovať adekvátne. Jej vnímanie v bežných situáciách sa javí ako nadmerne povrchné, kedy vníma len hrubé obrysy situácií. (...) Jej úsudok tak môže byť častejšie chybný.(...)“.

Obžalovaný komplexne zhrnul, že nebýva bežnou praxou, že v jednom trestnom konaní má konajúci súd k dispozícii tri rôzne znalecké posudky vyjadrujúce sa k osobnosti svedka – poškodenej a nepriamo aj k hodnovernosti jej výpovede (nakoľko hodnovernosť výpovede posudzuje a vyhodnocuje vždy len samotný súd a nie znalec). Závery troch rôznych znalcov z rôznych dôvodov spochybňujú dôveryhodnosť výpovede poškodenej a to aj poukazujúc na skutočnosť, že poškodená trpí poruchami správania, ktoré majú za následok, že poškodená má sklony ku klamstvám. Tieto závery jednak nemožno ignorovať, práve naopak tieto je potrebné posudzovať komplexne aj spolu s dôkazmi, na ktoré obžalovaný poukázal vyššie. Znalci konštatujú, že poškodená má sklony ku klamstvu. Nadväzujúc na vyššie uvedené je potrebné opakovane zdôrazniť, že neostáva konštatovať nič iné, len že poškodená klamala buď v tejto veci alebo vo veci vedenej pod ČVS: OPR-242/1-VYS-ZV-2023. Je teda zrejmé, že výpovede poškodenej sú plné rozporov. Pre obžalovaného je nepochopiteľné, kde berie okresný súd istotu, že poškodená nemohla klamať práve v tejto veci opakovane a v súlade so závermi znalcov. Klamstvo poškodenej vo veci nemusí byť spoľahlivo preukázané, stačí ak vzniknú dôvodné pochybnosti o dôveryhodnosti výpovede poškodenej, kedy je konajúci súd povinný sa riadiť zásadou in dubio pro reo. Odôvodnenie napadnutého rozsudku rovnako neposkytuje odpovede, z akého dôvodu závery znaleckých posudkov súd nebral do úvahy, resp. tieto úvahy sú pomerne sterilné a nedostatočné. Súd tieto závery zobral na vedomie, ale prakticky sa nimi pri svojej rozhodovacej činnosti neriadil a to bez dostatočného a uspokojivého odôvodnenia.

Obžalovaný pokračoval, že na hlavnom pojednávaní bola dňa 12.02.2025 vypočutá svedkyňa B. J. (matka poškodenej), ktorá v rámci svojej výpovede uviedla nasledovné. „Ja mám vedomosť o tom, že maloletá poškodená mala vplývať na sestru M., S. vypovedať v tejto trestnej veci. Toto ja viem od dcéry M.. M. A. viackrát hovorila, že musela povedať vyšetrovateľke v tejto veci ako aj v iných veciach ako jej povedala mal. poškodená. Ja som sa dcéry M. pýtala, či je pravda, či obž. A. znásilnil a M. povedala, že to pravda nie je.(...). M. mi hovorila, že ona počas tej noci zo štvrtku na piatok

nespala preto, že sa hrala na mobile a potom že jej mal. poškodená tento mobil zobrala a pozerala porno. (...) M. mi povedala, že aj keď mali ten styk, takže mal. poškodená to urobila dobrovoľne. (...) Pamätám si, že sa riešil nejaký cucflek na nohe u mal. poškodenej, ale to sa skončilo, lebo to nebola pravda. Ten cucflek si spravila mal. poškodená sama. Viem to preto, že som ich poslala domov z mojej práce a keď som prišla domov, tak mi M. povedala, že A. má cucflek a že si ho spravila fľašou.“ Ignorácia žiadneho z vykonaných dôkazov nevyčnieva vo veci viac, ako je nereflektovanie práve na výpoveď B. J.. K tejto obžalovaný dodal a zdôraznil, že bola vykonaná na hlavnom pojednávaní a po zložení prísahy. Táto svedkyňa pred súdom explicitne potvrdila, že má vedomosť o tom, že poškodená ovplyvňovala jediného priameho svedka, ktorý bol prítomný pri údajnom páchaní skutkov voči mal. poškodenej. Táto ďalej uviedla, že sa jej mala svedkyňa M. B. po jej výsluchu pred OČTK vyjadriť, že styk medzi obžalovaným a poškodenou bol dobrovoľný. S poukazom na túto výpoveď svedka je zrejmé, že poškodená ovplyvňovala svoju sestru v tom zmysle, ako vypovedať v tejto trestnej veci a zároveň, že M. B. bola naozaj svedkom skutkov voči mal. poškodenej a vie sa k priebehu týchto udalostí bližšie vyjadriť. Obhajoba po tejto výpovedi na hlavnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 12.02.2025 okamžite žiadala opakovanú vypočúť maloletú svedkyňu M. B. na hlavnom pojednávaní, aby sa k týmto skutočnostiam vyjadriala. Táto svedkyňa podľa vedomostí obžalovaného bola ochotná znova vo veci vypovedať a dokonca sa spolu s matkou aj dostavila na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 04.04.2025, kedy ju konajúca samosudkyňa nechala sedieť pred pojednávacou miestnosťou s tým, že ešte o tomto návrhu na vykonanie dôkazu nerozhodla a že ak bude potrebné tohto svedka znova vypočúť, tak tohto riadne predvolá, cez zákonného zástupcu. Toto sa však nikdy nestalo, nakoľko návrh na vykonanie opakovaného výsluchu M. B. bol okresným súdom obhajobe zamietnutý. Nie je vôbec nadnesené povedať, že ak by na hlavnom pojednávaní táto svedkyňa potvrdila to, čo uviedla podľa výpovede B. J. jej matke, že celá obžaloba by prakticky stratila akúkoľvek dôkaznú hodnotu, nakoľko by tak táto jediná potenciálna priama svedkyňa týchto skutkov voči mal. poškodenej priamo potvrdila skutkový dej, ktorý od začiatku opisuje práve obžalovaný.

Ďalej za potrebné považoval obžalovaný uviesť, že nemal on a ani jeho obhajca možnosť klásť M. relevantné otázky a konfrontovať ju s výpoveďou jej matky, nakoľko tieto skutočnosti odzneli až na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 12.02.2025. Z tohto dôvodu neobstojí tvrdenie, že obhajoba mala možnosť tomuto svedkovi klásť otázky pri jeho výsluchu v prípravnom konaní. Samotný obsah výsluchu svedkyne M. B. je podľa názoru obžalovaného znedôveryhodnený samotnou výpoveďou jej matky B. J.. K týmto zásadným tvrdeniam matky svedkyne sa táto nemala možnosť vyjadriť. Preto obžalovaný považuje zo strany súdu za čisto účelové konanie poukazovať v odôvodnení napadnutého rozsudku čiastočne aj na výpoveď M. B., ktorá má v hrubých črtách údajne podporovať hodnovernosť výpovede samotnej poškodenej a pritom ignorovať celú výpoveď svedka B. J. a de facto sa tváriť, že táto vôbec neexistuje. Obžalovaný rešpektuje právo súdu rozhodnúť o tom, ktorý dôkaz sa vykoná a ktorý nie, avšak ak na súde odznejú zásadné tvrdenia, ktoré robia výpoveď M. B. nedôveryhodnou (prakticky kompromitovanú nátlakom poškodenej na to, ako má tento svedok vypovedať) a tento sa rozhodne dôkaz, ktorý by tieto tvrdenia potvrdil alebo vyvrátil nevykonať, musí pri rozhodovaní vo veci na túto skutočnosť prihliadať v zmysle zásady in dubio pro reo. Povedané zjednodušene, ak je na hlavnom konaní vykonaný dôkaz, ktorý sponchybuje relevantnosť a hodnovernosť kľúčovej výpovede svedka M. B. a súd sa rozhodne nevykonať dôkaz, ktorý by tieto pochybnosti odstránil (opakovaný výsluch svedka), v zmysle zásady in dubio pro reo by súd mal túto výpoveď považovať za nepoužiteľnú v konaní. Ak sa konajúci súd aj napriek vyššie uvedenému rozhodne na tento dôkaz prihliadať, odôvodnenie takéhoto postupu (ktorý prelomuje zásadu in dubio pro reo) musí byť jasné, zrozumiteľné, logické a obžalovaný si dovoľím tvrdiť, že aj veľmi dôkladne špecifikované. Odôvodnenie napadnutého rozsudku však takéto odpovede neprináša. K hodnovernosti výpovede poškodenej boli ďalej na hlavnom pojednávaní vykonané výsluchy štyroch vychovávateľiek P. J. R. C., pričom tieto sa zhodli na tom, že poškodená už mala v minulosti tendencie si vymýšľať skutočnosti, manipulovať ľudí, s tým že u poškodenej vzhľadli tendenciu upriamovať na seba pozornosť. Tento dôkaz obžalovaný navrhol prostredníctvom svojho obhajcu vykonať na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2025, kde jeho obhajca tak ako je to uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania uvádza: „navrhujem vypočúť príslušné vychovávateľky R. C. K. správania mal. poškodenej a vymýšľania si. Tieto skutočnosti vyplynuli z dnešnej výpovede B. J.“ Tento návrh na vykonanie dôkazu nadväzoval na výpoveď B. J. zo dňa 12.02.2025, kedy táto uviedla, že „mi o tom vymýšľaní povedali aj vychovávateľky z R. tak ja konkrétne teraz to uviesť neviem, ale narobila tam tiež veľa problémov.“ Následne bolo tomuto návrhu na vykonanie dôkazu vyhovieť, pričom z výpovedí týchto vychovávateľiek sa potvrdilo to, čo tvrdila B. J. a to čo chcela obhajoba preukázať. A to že poškodená má rovnaké manipulatívne správanie a tendencie klamať aj v

R. C.. J. výsluchu I. U. ako príklad obžalovaný uviedol. „(...) Na základe mojich dlhodobých skúseností som vnímala u nej časté klamstvo. (...) veľmi manipuluje okolo seba ľudí, detí, vyvoláva konflikty, a častokrát aj zastrašuje dospelých. Píše si svoje texty, básne, dá to dospelému prečítať a pýta sa, čo si o tom myslí. Prevažujú depresívne texty a sleduje, ako nás citovo ich obsah zasahuje. (...) Po auguste 2024, keď prišla z domu, tak ja som mala dovolenku, ale z tých denníkov a správ viem, že mal. poškodená prišla veselá, vysmiata, nepôsobila traumatizovane. Subjektívne som ja u mal. poškodenej toto vnímala ako sexuálnu odbrzdenosť, tak som to ja nazvala odborné – neodborne. Môžem spomenúť ešte situáciu, ktorá sa stala nedávno, pokiaľ mám hovoriť o nevhodnom správaní k nám a vyššie som hovorila, o tých silných objatiach, tak nedávno sa stalo, že kolegyni rozopla podprsenku. (...) Tiež pokiaľ vyššie uvádzam ten telefonát v obývačke na hlasný odposluch, kedy obžalovaný jej povedal, že so mnou trkať nechceš, tak mal. poškodená na to reagovala tak, že sa uškrmula.“ O to neuveriteľnejšie a zarážajúcejšie bolo si na hlavnom pojednávaní vypočuť v záverečnej reči obžaloby, že vykonanie tohto dôkazu navrhovala obhajoba, pretože sa týmito výsluchmi malo preukázať, že poškodená, resp. jej sestra sa mala vychovávateľkám zdôveriť, že si celú udalosť vymyslela, čo teda výpovede vychovávateľiek nepotvrdili a teda je vykonanie tohto dôkazu vlastne nepriamym dôkazom o vine obžalovaného. Obžalovaný podotkol, že takéto tvrdenie vo výpovedi B. J. zo dňa 12.02.2025 ani nikdy neodznelo a ani obžalovaný nikdy netvrdil, že má o takomto priznaní vychovávateľkám nejakú vedomosť. Toto tvrdenie je samozrejme vyfabulované, nepravdivé a ľahko overiteľné. Stačí sa oboznámiť so záverom zápisnice zo dňa 12.02.2025, ako aj s vyjadrením k výzve súdu zo dňa 24.02.2025, kde žiadne takéto tvrdenia obhajoby odvolací súd nenájde. Účelom vykonania týchto výsluchov, bolo preukázanie osobnostných čŕt poškodenej. Záver týchto výsluchov je plne súladný so všetkým, na čo v tomto odvolaní obžalovaný poukazuje. Otočenie vykonania týchto dôkazov v neprospech obžalovaného považuje obžalovaný za priam absurdné.

Obžalovaný ďalej poukázal na lekársku E. G. S. F. J. J. dňa 31.08.2024 ohľadom zdravotného stavu poškodenej A. E., z ktorej nevyplyva žiadne zranenie v oblasti pohlavných orgánov poškodenej, dokonca zo strany príslušného lekára nebolo možné ani posúdiť či v posledných 48 hodinách došlo u poškodenej A. E. k pohlavnému styku, tento lekár tiež nezachytil do predmetnej lekárskej správy žiadne poranenia alebo stopy po poraneniach vplyvom násilia voči fyzickej integrite tejto poškodenej. Ak by obžalovaný okrem iného poškodenej skutočne strčil prsty do pošvy, tak ako to opisuje poškodená a táto pocítila nepríjemnú bolesť, je nepredstaviteľné, že by následné gynekologické vyšetrenie v G. S. G. žiadne stopy, po takomto násilnom vniknutí do pošvy poškodenej. Rovnako mal obžalovaný poškodenú držať silou na zemi (za ober ruky), pričom ona sa mala pokúšať z jeho zovretia vymaniť, čo sa jej nepodarilo. Zhova je pozoruhodné, že okrem žiadnych zranení v oblasti pohlavných orgánov poškodenej, nemala táto na tele ani žiadne modriny, alebo podliatiny, ktoré by jej pravdepodobne pri takto opísanom konaní zo strany obžalovaného mohli vzniknúť. Rovnako tak je pozoruhodné, že pri takomto aktívnom odpore sa vôbec nezobudila svedkyňa M. B.. Takýto sled náhod je priam neuveriteľný. Tam kde sa to však súdu hodí, tak tento uvedie, že neprítomnosť fyzických zranení ešte nemusí automaticky preukazovať, že sa skutok nestal, pričom tento ani na chvíľu neuvažuje, že na druhej strane môžu tieto dôkazy zároveň svedčiť verzii obžalovaného toho, ako sa skutok stal.

Obžalovaný považoval za potrebné pripomenúť, že skutok, ktorý sa mal odohrať na schodoch H. C. bolo možné podľa jeho názoru dokázať alebo vyvrátiť jednoduchým dokazovaním a to zabezpečením videozáznamu kamery, ktorá sníma vchod do H. C.. U. záznam dokázali OČTK zabezpečiť pri skutku voči poškodenej B. J.. 4, ktorý sa mal odohrať približne o týždeň skôr, ale pri oveľa závažnejšom skutku, takýto dôkaz nebol zabezpečený a ani v priebehu prípravného konania nikdy žiadaný. Obžalovaný navrhol vykonanie tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní, avšak tento záznam už k dispozícii ubytovňa Kataster nemala, nakoľko tento vymazala. Táto skutočnosť nemôže byť na ujmu obžalovaného, nakoľko úlohou obžalovaného nie je dokazovať svoju nevinu, ale úlohou OČTK je dokazovať vinu obžalovaného. Prácou obžalovaného nie je suplovať povinnosti vyšetrovateľa alebo prokurátora. Predmetný skutok obžalovaný popiera ako taký, nakoľko tento sa vôbec nestal a poškodená si tento vymyslela. Je absolútne nepravdepodobné, že by obžalovaný niekde na schodoch ubytovne, kde je práve vo večerných hodinách pohyb ubytovaných a iných osôb najfrekventovanejši pokúsil poškodenú sexuálne obťažovať práve týmto spôsobom.

Trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, nemôže byť zároveň aplikovaný ani na skutok č. 1 a skutok č. 2, nakoľko zo spáchania tohto ho konajúci prokurátor pri skutku č. 1 a skutku č. 2 nikdy neobvinil, čo je logické, nakoľko trestný čin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods.

2 písm. b) s poukazom na § 139 ods. 1, písm. a), písm. c) Trestného zákona vyžaduje nedobrovoľný pohlavný styk a pričom naopak trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona predpokladá, že takýto styk je dobrovoľný. A takýto skutok nemôže byť kvalifikovaný alternatívne aj ako znásilnenie a aj ako sexuálne zneužívanie. Nakoľko sa konajúci prokurátor rozhodol skutok č. 1 a skutok č. 2 stíhať ako znásilnenie, pri prvých dvoch skutkoch už nie je možné riešiť alternatívu sexuálneho násillia a teda k týmto sa obžalovaný už podrobne vyjadril. Existenciu skutku č. 3 obžalovaný popiera ako celok, pričom existencia tohto nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu. Naopak jediný dôkaz, ktorý mohol bližšie objasniť priebeh údajného skutku č. 3 vykonaný včas nebol, čo nemôže byť obžalovanému na škodu.

Obžalovaný uzavrel, že tam kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia (R NS č. 46/1963). Aj keď bol obžalovaný dôvodne podozrivý, že sa dopustil zažalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne, a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, treba obžalovaného oslobodiť spod obžaloby (R NS č. 14/1964). S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutia NS SR obžalovaný tvrdí, že skutky sa stali tak ako uvádza on. Má za to, že súdu sa nepodarilo hodnoverným spôsobom preukázať, že je jednoznačne pravdivá verzia skutkového deja, ktorú tomuto predložila poškodená a naopak, že je bezpečne možné tvrdiť, že sa skutok nemohol stať, tak ako to uvádza on. Za týchto okolností má za to, že nastala situácia, kedy nie je možné bezpečne určiť, ktorá z týchto dvoch variantov skutkového deja zodpovedá skutočnosti a preto bol súd povinný zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia.

Vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na jednu zo základných zásad trestného konania „in dubio pro reo“ navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa čo do všetkých výrokov a následne sám rozhodol podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku čo do skutkov 1 až 3, t.j. aby obžalovaného oslobodil spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je ako obžalovaný stíhaný, a za ktorý bol okresným súdom uznaný za vinného.

Zároveň, čo do skutku č. 4 formulovaného v obžalobe obžalovaný uviedol, že k tomuto sa priznáva a spáchanie tohto ľutuje. Čo do tohto skutku navrhol odvolaciemu súdu uložiť odsudzujúci rozsudok a žiada odvolací súd pri ukladaní druhu a výmery trestu zohľadniť dĺžku trvania väzby a aj skutočnosť, že celé konanie sa časovo predĺžilo z dôvodu dokazovania skutkov č. 1 až č. 3, pričom počas celého vyšetrovania a konania pred súdom bol v preventívnej väzbe.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti poškodených a opatrovníčky maloletej poškodenej, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s tým, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný.

Naproti tomu, obhajca obžalovaného, pridriavajúc sa dôvodov uvedených v písomne podanom odvolaní, v ktorom podrobne uviedol skutočnosti, prečo sa nestotožňuje s rozsudkom okresného súdu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a zo skutkov v bodoch 1 až 3, aby krajský súd sám rozhodol a obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 4, obžalovaný sa priznal a spáchanie tohto skutku oľutoval. Navrhol, aby krajský súd sám vo veci rozhodol a uložil obžalovanému primeraný trest so zohľadnením času, ktorý vykonal obžalovaný vo väzbe.

Obžalovaný sa v celom rozsahu pridržal toho, čo povedal jeho obhajca.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine a o treste, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal za vinného z pokračovacieho zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona, prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Krajský súd sa, čo do viny, v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v tomto smere v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na stranách č. 22 odsek posledný až 28 odsek predposledný. Správne okresný súd neuveril obrane obžalovaného, ktorej účelom je vyhnúť sa trestnému postihu za protiprávne konanie. Považoval však za potrebné reagovať v rámci odvolacieho konania aj na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré ale nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o jeho vine. Pokiaľ ide o zo strany obžalovaného podané rozsiahle odvolanie, pozornosti krajského súdu neuniklo, že obsah odvolacích námietok je totožný s obranou obžalovaného prednesenou pred okresným súdom a krajský súd zdôrazňuje, že všetkými námietkami sa okresný súd náležitým spôsobom zaoberal, vyhodnotil ich, v konečnom dôsledku prijal správny záver a možno teda jednoznačne konštatovať, že sa s nimi zákonným a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal, svoje závery podrobne a presvedčivo zdôvodnil, obžalovaný dostal na všetky svoje námietky vyčerpávajúce odpovede a v tomto smere mu nemožno skutočne nič vyčítať a bolo by v celku nadbytočné opakovať správne úvahy a argumentáciu okresného súdu. Ako správne uviedol okresný súd, trestná činnosť obžalovaného bola jednoznačne preukázaná usvedčujúcou výpoveďou mal. poškodenej, ktorá je v podstatných častiach podporená aj výpoveďou maloletej svedkyne D. Ž. V úplnej zhode s názorom okresného súdu má krajský súd za to, že u maloletej poškodenej nebol zistený žiadny motív k prekrúcaniu prežitých udalostí a z pohľadu krajského súdu potom niet jediného racionálneho dôvodu, aby súd usvedčujúcu výpoveď maloletej poškodenej a jej obsah nejakým spôsobom spochybňoval. Vychádzajúc v súhrne z rozsiahlo vykonaného dokazovania, vrátane znaleckého dokazovania a svedeckých výpovedí vychovávateľiek z R. C. G. podľa názoru krajského súdu, na rozdiel od názoru obžalovaného, dospieť k záveru, že súd nemal vychádzať z usvedčujúcej výpovede maloletej poškodenej a túto považovať za osobu nedôveryhodnú. Krajský súd potom nemá žiadne pochybnosti o správnosti záveru okresného súdu, že obžalovaný sa predmetných skutkov dopustil. Nakoľko má krajský súd za to, že okresný súd náležite zistil skutkový stav a v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania uznal obžalovaného za vinného, nie je v prejednávanej trestnej veci zákonný priestor na aplikáciu zásady in dubio pro reo, ako sa domáha obžalovaný. Táto zásada sa totiž aplikuje vtedy, ak má súd pochybnosti o tom, že skutok spáchal obžalovaný, čo nie je tento prípad.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd sa stotožnil aj s týmto výrokom okresného súdu, keď tento pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnuť a v konečnom dôsledku uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov pri dolnej hranici trestnej sadzby. Vychádzajúc z absorpčnej zásady v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák., za zločin znásilnenia ako trestného činu zo spáchaných trestných činov najprísnejšie trestného podľa § 199 ods. 2 Tr. zák. bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na 7 až 15 rokov. V prípade obžalovaného však bolo potrebné v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu, z ktorého dôvodu modifikovaná trestná sadzba predstavovala rozpätie 7 až 20 rokov. Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti ako aj to, že obžalovanému priťažujú 2 priťažujúce okolnosti bez zistenia akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti, krajský súd má za to, že obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov možno potom jednoznačne považovať za trest primeraný a zákonný.

Správnym je aj výrok, ktorým bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Dôvodne a v súlade s § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad, nakoľko s prihliadnutím na doterajší spôsob života obžalovaného, na prostredie, v ktorom žije a najmä na povahu spáchanej trestnej činnosti sa nedá očakávať, že po výkone uvedeného trestu povedie riadny život.

Okresný súd taktiež správne zaviazal obžalovaného v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku nahradiť škodu poškodenej B. J. vo výške 572 eur, nakoľko táto si škodu v trestnom konaní uplatnila riadne a včas a jej výška bola preukázaná znaleckým posudkom.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.